

part. 1.—an possit quis per interpretem, quando habet legitimam causam non confitendi proprio ore, concludit quod non, n. 5 l. 50 tit. 4 part. 1.—an sufficiat in quocumque tempore anni, an verò requiratur quod fiat in Quadragesima, ibidem.—negligens uno anno, an teneatur sub pœna peccati confiteri, quàm primum poterit, n. 5 ad fin. l. 34 tit. 4 part. 1.—Confitentes peccata sua sacerdoti non habenti potestatem confitendi, an salventur in sua fide, n. 6 l. 21 tit. 4 part. 1.—Confitens si dicat se non posse absolvi à certo peccato, absolvendus non est, n. fin. in principio, l. 25 t. 4 part. 1.—in iudicio debitum quod sibi petitur, an ab illa confessione possit appellare, n. 4 l. 7 tit. 3 part. 3.—Et intra quantum tempus debeat solvere postquam illud confessus fuit, ibi lem n. 2.—Confiteri delictum qualiter possit mutus, vel surdus, et quando per scripturam, et an ista sit plena confessio, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5.

CONFESIO si à iudicibus, sive perpetuis sive temporalibus, non custodiantur, an ipsi ad damna ibidem data teneantur, et quando, n. 7 et 8 l. 4 tit. 7 part. 5.

CONFIRMATIO privilegii quid in se habere debeat, ut valeat, n. 2 l. 8 tit. 18 part. 3.—in forma communi qualis esse dicatur, n. 10 dict. l. 2.—Regis super aliquorum conventionem, qui operetur, et quando, n. 4 l. 15 tit. 18 part. 3.—et privilegium differunt inter se, et qualiter, n. 2 l. 27 tit. 18 part. 3.—Confirmare factum, an videatur ille, qui de novo illud facere permittit, n. 3 l. 21 tit. 9 part. 6.—Confirmatio Principis circa alicujus majoriam sine licentia factam, si tempore quo confirmat, conditor est furiosus, an confirmatio teneat, n. 3 l. 52 tit. 9 part. 6.—iudicis circa tutorem à matre filio datum, an sit necessaria, n. 2 et 5 l. 6 per text. ibi, t. 16 p. 6.—iudicis quando requiratur, si per partem in testamento filio suo curator datus sit, n. 5 l. 13 tit. 16 p. 7.

CONFIRMATIONIS Sacramenti virtutes, n. 7 l. 1 tit. 4 part. 1.

CONFISCATIO bonorum, an includat in se spem succedendi in majoria, n. 20 l. 2 tit. 15 part. 2.—bonorum, an tacitè veniat quando quis per sententiam perpetuò relegatur in insulam, et quid hodie, n. 8 l. 2 tit. 18 p. 4.—Et an bona sodomitæ debeant confiscari, n. 3, in fin. l. 16 tit. 1 part. 6.—Et an ea quæ Regi accedunt jure confiscationis, ejus sint, et an illa possint ab eo alienari, per n. 2 l. 15 tit. 9 part. 6.—Confiscatio bonorum, an habeat locum quando quis de crimine erat accusatus, et metu pœnæ se ipsum occidit, et quid hodie, gloss. l. 24 tit. 1 part. 7.—bonorum proditoris, quando et in quibus bonis ipsius locum habeat, vel non, gloss. l. 2 tit. 2 part. 7 per illum text.—Et an bona à potestate confiscare possint, post quinquennium à die mortis suæ, per Inquisitores qui cognoscunt adversus defuncti memoriam, n. 3 l. 7 per text. ibi, tit. 25 part. 7.—Et an per viam exemptionis quis admittatur excipiendi post quinquennium, ibidem.—Confiscatio bonorum, an veniat ex necessitate in deportatione, n. 6 et 7 l. 4 tit. 31 part. 7.—Et an iudex possit deportato bona reservare, dict. n. 7.—Et qualis iudex bona delinquentium confiscare possit, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

CONFUGIENS ad ecclesiam pro debito, seu pro alio, an

inde extrahi possit, n. 2 cum aliis, l. 2 tit. 11 part. 1.—propter id ecclesia circumiri non debet, benè tamen possunt ibi poni custodes, ut illum exeuntem capiant, v. num. 4 ibi.—à quo ali debeat, vide n. 6 l. 2 supra dictæ.—si ab ea alatur, eo quod de suo ali non potest, tenetur ad restitutionem, dict. n. 6.—habet perpetuam securitatem, ut corporaliter puniri non possit, pecuniariter sic, num. 7 l. 2 tit. 11 part. 1.—an postea possit civiliter, et criminaliter accusari, n. 7 in princ. ibidem.—non consecratam sive interdictam, an ibidem sit defendendus, num. 2 in principio, l. 4 tit. 11 part. 1.—ad hospitalia, seu oratoria, an et quando ibidem defendantur, ibidem.—ad ecclesiam, si obviet Corpus Domini, an gaudeat immunitate, dict. n. 2 ad fin.—ad Regis domum debet ibi defendi, nec extrahi debet ab ea, n. 1 l. 2 tit. 17 part. 2.—Et quid si domus propria Regis non sit, ibid. in n. 7.—Confugiens ad ecclesiam, si delictum ibi fuit commissum, an iudex sæcularis inde illum extrahere possit requisito Episcopo, num. 7 l. 12 tit. 14 part. 3.

CONGREGATIO de novo in formam populi, an possit fieri sine Regis privilegio, n. 2 l. 7 tit. 20 part. 3.—communis alicujus populi, an possit dare licentiam alicui, ut possit in loco publico ædificare, n. 1 l. 5 tit. 32 p. 3.

CONJECTURÆ quæ colliguntur ex testamento cujus effectus sint, n. 6 l. 34 tit. 9 part. 6.—Et quod colligitur ex evidentibus conjecturis pro expresso habetur, n. 2 quæst. 21 l. 3 tit. 15 part. 6.—Et in certis non est locus conjecturis, n. 5 et 6 tit. 1 part. 7.—Et in crimine falsi admittitur probatio per conjecturas, n. 1 in princ. t. 7 part. 7.

CONJUNCTA persona quæ dicatur, n. 7 l. 10 t. 11 p. 6.

CONJUNCTUS non admittitur contra voluntatem conjuncti, n. 7 l. 2 tit. 5 part. 3, et n. 6 l. 10 ibi.—an admittatur sine mandato ad defensionem conjuncti minoris, et an possit alienare res conjuncti, n. 3 l. 10 tit. 5 p. 3.—hodie in regalibus Auditoriis an admittatur, et in parvis admittitur conjunctus etiam sine speciali mandato, v. ibidem.—si nolit, cogitur habere ratum factum conjuncti, ibidem in fin. illius n. 3.—admittitur pro conjuncto etiam ante litem contestationem, ibidem in n. 7.—an et quando admittatur ad portionem sui conjuncti, quando in eo ex aliqua causa defecit, totum n. 6 l. 53 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et an excludat venientes ab intestato, dict. n. 6.—Et an jus accrescendi locum habeat inter conjunctos conjunctione legali in legatis, dict. n. 6.—Et quid in hæreditate inter tales conjunctos conjunctione legali, ibid.—Et quid in usufructu, ibidem.—Conjuncti re et verbis, vel conjuncti re, et disjuncti verbis, qui dicantur, n. 7 et 8 dict. l. 53 per illum text. ibi.—Conjunctus an excludat substitutum, n. 10 in princ. l. 18 par text. ibi, tit. 6 part. 6.

CONJUNCTIO illicita consideratur dupliciter, n. 2 in fin. in l. 2 tit. 1 part. 1.

CONJUGES communicant sibi actiones, n. 4 l. 40 t. 6 part. 1.—Conjugatus vivente uxore, quando possit ordinari, n. 4 l. 38 tit. 6 part. 1, et n. 1 et 3 l. 2 tit. 10 part. 4.—Conjuges possunt inter se sibi ipse facere donationem remuneratorem si adsit inter eos inæqualitas,

n. 1 l. 2 tit. 20 part. 2.—si simul continentiam voverint, illam observare tenentur, n. 5 l. 7 tit. 2 part. 4.—Et si tunc filii nascantur, non erunt legitimi, dict. n. 3.—Conjuges si simul continentiam voverunt, et postea unus fornicetur, an alios illum ad matrimonium repetere possit, n. 5 quæst. 4 l. 8 tit. 2 part. 4.—cùm se carnaliter cognoscunt, non tantum non peccant, imò et merentur quandoque, n. 1, 2 et 3 per text. ibi, l. 9 tit. 2 p. 4.—qui clandestinè matrimonium contraxerint, si publicè postea velint contrahere, debet prius fieri proclamatio in ecclesia, v. n. 2 l. 2 t. 3 p. 4.—si consteantur in præjudicio matrimonii, et eorum confessioni sit standum, ibidem n. 5 et 6.—Et quid si stent matrimonio, et eorum confessio jubetur per famam, ibidem in n. 7.—Conjuges admittuntur soli ad accusandum matrimonium propter adulterium, n. 1 per text. ibi, l. 2 tit. 9 part. 4.—si velint, ut matrimonium ipsorum propter consanguinitatem separetur, an ipsorum consanguinei testes legitimi sint, et quomodo, dict. n. 2 l. 15 t. 9 p. 4.—an unus possit dare licentiam alteri intrandi religionem, et qualiter istud fiet, n. 1 per text. ibi, l. 2 t. 10 p. 4.—Neque altero invito istud fieri poterit, et an sufficiat licentia dolo vel metu præstita, vel si scivit et dissimulavit, ibidem.—Conjuges sine auctoritate ecclesiæ non possunt diverti, et quid si fornicatio est notoria, n. 6 l. 2 tit. 10 part. 4.—Et an qui remansit in sæculo, et castitatem promisit, altero mortuo matrimonium contrahere possit, ibidem n. 10.—Conjuges si post latam sententiam divortii ambo fornicaverint, an redintegretur matrimonium, n. 3 l. 5 tit. 10 part. 4.—Et quid si lata sententia divortii ille, qui non deliquit, velit alteri reconciliari, an ille ad hoc sit compellendus, ibidem.—Conjuges sibi ipsis constante matrimonio donare non possunt, neque juramentum illud validabit, n. 1 l. 4 tit. 11 part. 4.—An verò reliquos contractus facere possint, sintque in his permisi, ibidem.—Neque ex tali donatione oriatur naturalis obligatio, ibi n. 2.—Conjuges in quibus casibus possint inter se donationem facere ad invicem in matrimonio constante, n. 1 per illum text. l. 5 t. 11 p. 4.—Et an unus ex conjugibus matrimonio constante lucris renuntiare possit, et an ante matrimonium talis renuntiatio teneat, n. 3 l. 5 ibi.—Conjuges an debeant inter se communicare partus ancillarum in dotem datarum, sicuti alia lucra, quæ matrimonio constante acquiruntur, n. 1 l. 20 tit. 11 part. 4.—si post contractum matrimonium in uno loco alibi se transtulerint ad commorandum, an tunc debeat attendi locus contracti matrimonii, vel locus ubi se transtulerunt, vel domicilii mariti, n. 1 l. 24 tit. 11 part. 4.—qualiter lucra constante matrimonio acquisita inter se dividere debeant, si consuetudo loci contractus, et consuetudo ubi ipsi commorantur, in hoc adversentur et quid in hoc sit agendum, n. 2 l. 24 t. 11 p. 4.—et quando per pactum unus possit fructus dotis alterius lucrare, et quid in conjugibus putativis, an maritus, qui subit onera matrimonii, debeat fructus dotis habere, n. 5 l. 25 t. 11 part. 4.—hodie respectu lucrorum communicant inter se omnes fructus perceptos, sive ex bonis mariti, vel uxoris, dict. n. 5 in fin. dict. l. 25.

CONJUGATA, v. in verbo UXORATA.

COGNATUS, an sufficiat, ut quis puniatur, ac si realiter percussisset, et quando, n. 4, 5, 6, 7, 8 et 9 per text. ibi, l. 2 tit. 51 part. 7.

CONSANGUINEUS patroni potest ab ipso præsentari, n. 3 ad fin. l. 5 tit. 15 part. 1.—Consanguinei Clericorum illis de consuetudine succedunt in bonis suis ab intestato vel ex testamento, non habita ratione, an illa bona sint intuitu ecclesiæ quæsita, vel non, et de valore istius consuetudinis, n. 1 l. 55 tit. 6 part. 1.—non possunt aliam dare sepulturam defuncto, quam suorum majorum, vel parochialem, n. 1 l. 6 tit. 15 part. 1.—potius sunt eleemosynis subveniendi, quàm extranei, n. 9 per text. ibi, l. 7 tit. 23 part. 1.—Consanguineis potius quis subvenire tenetur, quàm extraneis, cæteris paribus, n. 1 l. 1 tit. 8 part. 2, et n. 1 l. 9 tit. 9 part. 6.—Consanguineus debet præferri à consanguineo in præsentatione faciendi ad beneficia, dict. n. 1.—Consanguinei an minus serviant, quàm extranei, n. 2 dict. l. 1.—quando possint suum consanguineum proditorem, et bannitum occidere, n. 2 l. 5 tit. 14 part. 2.—Consanguineus propinquior debet ad regni successionem admitti deficientibus filiis, etiamsi gradu satis remoto esset, n. 18 in princ. l. 2 t. 15 part. 2.—Consanguinei vocantur omnes ex utroque parente nati secundum consuetudinem Hispaniæ, n. 18 l. 2 tit. 15 part. 2.—usque ad quem gradum admittantur ad defensionem consanguineorum sine mandato, n. 3 l. 10 tit. 4 part. 3.—possunt adire prætorem pro maritanda consanguinea, patre negligente, dict. n. 3 in fin. l. 10 tit. 5 part. 3.—an possint petere bona consanguinei sui non comparentis, de cujus vita dubitatur, n. 2 l. 14 tit. 14 part. 5.—Consanguineo si facta sit injuria, toti cognatione fieri videtur, n. 6 l. 6 tit. 23 part. 5.—Consanguineus occidens consanguineum cum veneno in carcere, ne ejus supplicio vituperetur, an teneatur de parricidio, n. 5 l. 16 tit. 23 p. 5.—Consanguinei an sint legitimi testes in matrimonio dissolvendo ex consanguinitate, n. 2 l. 15 tit. 9 part. 4.—Et an sint testes legitimi pro matrimonio contrahendo, quando unus ex eis illud præcisè negat, n. 4 l. 16 ibi.—Consanguinei quando in testimonio consanguineorum reddendo plus, quàm alii valent, etiamsi aliqui contra eos et contra matrimonium testificent, etiamsi sint consanguinei, n. 5 et 4 l. 17 ibidem.—melius sciunt consanguinitatem, quàm extranei, n. 3 l. 15, et n. 5 l. 17 tit. 9 part. 4.—an debeant citari, antequam filius naturalis, petente patre, legitimetur, n. 9 l. 5 tit. 15 part. 4.—an possint succedere consanguineis in feudis suis, n. 2 l. 7 tit. 26 part. 4.—an præferantur domino in retractu rei emphyteuticæ, n. 2 l. 55 tit. 5 part. 4 in princ.—an præferantur in retractu pro tanto legatario, cui à testatore fuit relicta quinta pars bonorum, si talis legatarius velit fundum hæreditarium emere, dict. n. 2 in quæst. 3.—si in nomine uxoris sui consanguinei velint retrahere fundum quem maritus vendidit extraneo, quem fundum ipse maritus emerat matrimonio constante, an admittatur, ibidem in quæst. 4.—Consanguineus hæredis, an possit testificare, quando tractatur de validitate testamenti, in quo fuit hæres institutus, n. 3

et § 1. 11 tit. 1 part. 6.—Consanguinei an succedant in bonis consanguinei sui decedentis in monasterio intra annum probationis, n. 1 l. 17 ibi.—admittendi non sunt ad hæreditatem, si testator ab intestato decesserit, relicto posthumo, et quid si non nascatur, gloss. l. 16 tit. 6 part. 6.—an excludantur à successione per substitutionem, n. 10 in princ. l. 18 per text. ibi, t. 6 part. 6.—semper aliis præferri debent, n. 1 l. 9 tit. 9 part. 6.—Et an impetrata licentia ad faciendam majoriam in unum ex consanguineis operetur, ut possit eam fieri in consanguineum ex parte matris, n. 5 quæst. 55 l. 52 tit. 9 part. 6.—Consanguinei ex parte matris, an succedant filiis clericorum, vel ipsi eis, n. 5 l. 11 t. 15 p. 6.—ex parte matris, an succedant consanguineis uterinis, n. 1 l. 12 tit. 15 part. 6.—si non petant tutorem suis minoribus consanguineis, in quam pœnam incidant, et intra quantum tempus illud petere debeant, n. 4 et 5 l. 12 tit. 16 part. 6.—Et an ipsum tutorem petere possint per procuratorem, et cujus sumptibus, dict. n. 4.—Et an consanguinei teneantur ad hoc, stantibus tutoribus testamentariis, vel legitimis, ibidem.—Et an, et quando isti excusentur, licet tutores non petant suis consanguineis minoribus, n. 5 ibi.—Et an perdant tutorem non petendo, non solum successionem, sed etiam tutelam sui consanguinei minoris, ibidem in fin.—Consanguinei furiosi habent à lege potestatem ligandi, et carcerandi furiosum, et an teneantur de ipsius delicto, n. 10 l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Consanguineus si occidat suum consanguineum, qualiter puniatur, gloss. l. 12 t. 8 part. 7.—an agere possit pro injuria illata consanguineo, et qualiter, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 7.

CONSANGUINITAS quid sit, n. 1 per illum text. l. 1 tit. 6 part. 4.—Et de computatione graduum, n. 1 l. 5 tit. 6 part. 4.—Consanguinitas qualiter per testes debeat probari, et unde debeant incipere suam computationem, n. 1 l. 17 tit. 9 part. 4.—an probetur per testes de auditu, per n. 1 l. 20 tit. 9 part. 4.

CONSECRATIO Corporis Domini de quo frumento, et quibus intervenientibus fieri debeat, n. 1 l. 52 t. 4 p. 1.—ecclesiæ an fieri possit, si mulier fidelis prægnans ibi est sepulta, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 1.—virginum, in qua die fieri debeat, n. 5 l. 13 tit. 10 part. 1.—altaris in quolibet die fieri potest, n. 4 l. 12 tit. 10 part. 1.—ecclesiæ largè dicitur Sacramentum, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 1.—fit etiam absque aqua, n. 6 l. 52 tit. 4 part. 1.—fieri non potest nisi de vino vitis, n. 8 dict. l. 52.—Episcoporum qualiter fieri debeat, gloss. l. 23 tit. 5 part. 1.—Consecrationis tempore potest opponi contra consecrandum, n. 4 dict. l. 28.—Consecratio Episcopi fieri debet in ecclesia, quam consecrator elegerit, n. 6 ibidem.—Patriarcharum, seu Archiepiscoporum, à quo fieri debeat, n. fin. dict. l. 28.—Consecrari non debet ecclesia ante donationem, et quid si consecratur, n. 2 l. 5 tit. 10 part. 1.—Consecrare faciens ecclesiam dicitur patronus; et ad quid teneatur, si fecit illam consecrari ante donationem, ibidem.—Consecratio Ecclesiæ ab Episcopo diocesano fieri debet, n. 1 l. 12 t. 10 p. 1.—ecclesiæ per Sacerdotem fieri non debet, neque illud sibi committi potest, n. 2 dict. l. 12.—ecclesiæ quando

debeat iterari, si ipsa fuit concremata, n. 1 l. 19 tit. 10 part. 1.—ecclesiæ consistit in exteriori parte ipsius, ibidem.—Consecrari debet iterum ecclesia, si in totum, vel majori parte destruat, vide ibidem in n. 2.—debet ecclesia iterum, si de ejus primæva consecratione dubitetur, ibidem in n. 5.—Et quando dicatur justè de hoc dubitari, ibidem.—Consecratio ecclesiæ per Episcopum hæreticum, seu excommunicatum, an valeat, vel debeat reiterari, ibidem in n. 4.—ecclesiæ dicitur indelebilis, manente prius subjecto, ibidem n. 5.—Consecrare res ecclesiæ solus Episcopus potest, et an istud aliis per eum delegari possit, n. 2 l. 15 tit. 28 part. 5.—Consecrari potest ecclesia per Episcopum, in cathedrali verò licentia necessaria est, tam in erigendo, quam in consecrando, ibidem n. 5.

SENSUS animorum non est de jure naturali, licet motus ad coitum sic, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 1.—privatorum non confert, nec dat alicui jurisdictionem, n. 10 l. 7 t. 9 part. 1.—capituli, an requiratur in beneficiis providendis per Episcopum, et in quibus, n. 5 l. 1 t. 16 p. 1, et ibi n. 6.—Episcopi, qui desideratur in donatione juris patronatus, an debeat præcedere donationi, vel sequere, n. 6 l. 8 tit. 15 part. 1.—capituli in quibus desideretur, et in quibus sufficiat consilium, n. fin. l. 9 t. 14 p. 1.—capituli, an desideretur in dantis beneficiis per Episcopum, n. 5 l. 9 t. 14 p. 1.—capituli, an requiratur in alienationibus rerum ecclesiarum, vel an solus Prælatus sufficiat, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 1.—capituli, cum vult rem vendere, an debeat præstari in communi, an collegialiter, ibidem.—capituli requiruntur, quando Episcopus vult de rebus suæ ecclesiæ aliquid monasterio de novo construendo dare, n. 5 l. 4 tit. 14 part. 1.—Episcopi in alienatione rei ecclesiæ potest intervenire ex intervallo, n. 6 l. 5 tit. 14 part. 1.—si ad substantiam actus requiratur, an in principio, an verò ex intervallo debeat præstari ibidem.—liber ubi requiritur, si ibidem metus interveniret, vitiatur actus, n. 2 et 5 l. 29 tit. 11 part. 5.—Sed an et tunc talis per metum jurans indigeat absolutione, ibidem.—Consensus Episcopi, an requiratur in alienatione rei immobilis ecclesiæ parochialis, et quid si intervenit consensus Papæ, n. 5 l. 65 tit. 18 part. 5.—patroni, seu parochianorum, an debeat intervenire in alienatione rei immobilis ecclesiæ parochialis, ibidem n. 6.—partium non potest roborare sententiam secundam contra primam latam, à qua appellatum non fuit, n. 1 et 2 l. 15 tit. 22 part. 5.—separatim præstitus in re communi pluribus ut singulis, an valeat, n. 5 l. 10 tit. 51 part. 5.—impuberis circa quatuordecimum annum, an faciat sponsalia juris interpretatione de futuro transire in matrimonium de præsententi, n. 9 l. 5 tit. 1 part. 4.—in matrimonio contrahendo, an requiratur quòd præstetur et eodem tempore, an sufficiat quòd unus duret in consensu, usque dum alter consentiat, n. 1 l. 10 tit. 1 part. 4.—Qui semper requiritur, quòd præstetur simul in quibuscumque contractibus, qui perficiuntur de jure gentium, ibidem.—Consensus filii requiritur, quando pater pro eo sponsalia contrahit, et si absente eo, pater illa faciat, eo postea consentiente et ratificante, sponsalia tenent; quod est

speciale in patre, secus in tutore, vel alio extraneo, n. 2 l. 10 tit. 1 part. 4.—patris si non intervenit in filiæ matrimonio, an propter hoc filia valeat exhæredari, præcipuè cum noluit contrahere cum illo, quem pater ei dabat, et postea cum indigno nupsit eo invito, n. 4 l. 10 tit. 1 part. 4.—Et quid si clandestinè contraxit, an stante lege Tauri à patre possit exhæredari, ibidem in fin.—Et an supradicta habeant locum in filiis, n. 7 l. 11 t. 1 part. 4.—Consensus mulieris, quæ per metum matrimonium contraxit, an ex tali consensu matrimonium convalescat, vel an requiratur, quòd de novo contrahatur, n. 15 l. 15 tit. 2 part. 4.—mulieris continuativus in matrimonio, quòd à principio valere creditur, et quod ex impedimentis non valebat, an habeat vim inducendi, ut de novo videatur matrimonium contrahere, vel non, dict. n. 15 ubi declarat consilium Petri Ancharrani.—metum excludit, quando scilicet non durabat causa metuendi, ibidem in n. 14.—patris, an requiratur in matrimonio filiæ, aliàs filia subjiciatur pœnis legalibus, per n. 5 l. 5 tit. 5 part. 4.—an requiratur de novo, si conjuges sub conditione matrimonium contraxerint, vel ita scilicet, si Papa dispensaverit, an verò primò præstitus consensus sufficiat, n. 1 l. 5 tit. 4 p. 4, n. 5 l. 6 eodem tit. gloss. in procem. tit. 6 part. 4.—patris an sit necessarius in filii legitimatione, et quid si pater sit furiosus, n. 1 l. 4 tit. 15 p. 4.—filii necessarius est in sua legitimatione, et an sufficiat ratihabitio, dict. n. 9 ibidem.—Consentire non debet quis peccato, potius autem quis omnia mala pati debet, n. 1 l. 4 t. 24 p. 4.—consensus, et consentiens alienationi rei prohibite alienari, si sit in ea successor, ita delinquit, ac in pœnam incidit, ac si ipse venderet, n. 1 l. 10 tit. 26 part. 4.—filii, qui est sequens vocatus ad majoriam, si accedat alienationi paternæ, quam de licentia Regis alicujus rei suæ majoriæ facit, an per hoc sibi præjudicet in pretio, et quando sic, dict. n. 2 quæst. 8.—in dubio tamen videtur consentire eo animo, ut ex pretio illa res ematur, ibidem.—Consensus possessoris et successoris, qui de proximo speratur esse in majoria, an sufficiat ad hoc, ut legitimi successores de ea privari possint, n. 1 quæst. 25 l. 10 tit. 26 part. 4.—illius, qui primum locum habet in succedendo in majoria, an sufficiat ad hoc, ut talis puniri possit pœna alienantium, ac si ipsemet alienasset, et quid si traditio rei adhuc secuta non sit, ibid. in quæst. 29.—Et quid si in alienatione majoriæ accedat consensus remotioris, qui alium habet ante se, an ex hoc ipse in aliquid prægravetur, si postea in tali majoria succedere velit, et quando sic, quando vero non, ibi quæst. 50.—Et an proximior, qui in majoria succedere debet, sibi præjudicet, et alienationi consentire videatur, si sciat possessorem majoriæ illam alienare, et non contradicat, n. 1 quæst. 40 l. 10 tit. 26 part. 4.—Consensus ultimi successoris in majoriam in venditione ipsius, an sibi præjudicet, vel non, ibid. in quæst. 42.—Consentiens alienationi, an pretium petere possit, in dict. quæst. 42.—Consensus filii qui in successione erat proximior in majoriam, ut res majoriæ alienentur, licet ad hoc adsit et impetrata sit Regis facultas, an hoc non obstante in pœnam amis-

sionis incidat, ibidem in quæst. 44.—ementis, et vendentis, an debeat intervenire simul, v. n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—domini, an requiratur quando emphyteuta rem emphyteuticam vendidit, v. gloss. l. 29 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—semper requiritur in stipulatione, neque verba tantum sufficiunt, n. 1 l. 1 t. 11 part. 5.—Et an contractus qui consensu contrahuntur, vitiuntur propter responsionem ex intervallo, n. 1 l. 2 ibi.—Consensus alicujus, ut aliquid operetur, debet facto demonstrari, aliàs non valet, neque redditus actus perfectos, n. 1 l. 11 tit. 6 part. 6.—patris, an necessario requiratur in matrimonio filiæ, per n. 5 l. 3 tit. 6 part. 7.

CONSENTIRE videtur ille, qui cum possit prohibere aliquid non fieri, non fecit, n. 1 per text. ibi, l. 6 tit. 1 part. 5.—videtur mercator, qui receptis litteris pagamentorum statim non contradixit, idem in similibus, ibidem, n. 2.—an et quando videatur ille, qui cum præsens esset, tacet, n. 1 l. 25 per text. ibi, tit. 5 part. 7.

CONSEQUENS qui vult, an videatur velle antecedens, an destructo consequenti, destruat antecedens, n. 1 l. 19 tit. 6 part. 6.

CONSIGNATIO, oblatio, sive dispositio, quando necessaria sit, vel non, et quando debitorem excuset à pœna, et alia in hoc, n. 5 et 4 l. 8 per text. ibi, tit. 14 part. 5.

CONSILIIUM quando requiratur, et quando consensus capituli in gerendis per Episcopum, n. fin. l. 9 tit. 14 part. 1.—capituli in notoriis non desideratur, ibidem.—in omnibus debet peti, n. 2 l. 5 tit. 9 part. 2.—Et de bonis consilii, n. 2 dict. l. 5 tit. 9 part. 2.—Consilia perfecta ab inimicis non præstantur, n. 4 dict. l. 5 ibi.—Consilium in omnibus rebus desideratur, et præcipuè in bellicis, n. 1 l. 16 tit. 9 part. 2.—et de bonis consilii, n. 1 l. 10 tit. 7 part. 5.—et de bonis consilii, n. 1 et 2 in procem. tit. 21 part. 5, et n. 4 l. 1 ibidem.—ubi est, ibi salus esse videtur, n. 5 l. 1 tit. 21, et n. 1 l. 10 tit. 7 part. 5.—consultoris judex exequi non debet, si viderit illum erroneum, n. 14 l. 2 tit. 21 p. 5.—Et si commissio sit facta in judicem, ut ferre debeat sententiam prout talis sapiens dictaverit, an et quando consilium ipsius sequi debeat, ibidem.—Consilium, verbum istud importat, et debet intelligi quod sequatur, quando tale consilium est bonum, et justum, non aliàs, dict. n. 14.—an et quando quis ex consilio obligetur si consulenti ex illo consilio damnum fuerit subsequutum, v. per n. 2 l. 25 tit. 12 part. 5.—quando consulentem astringat in furti actione, ut pro furto ab aliquo facto teneatur, n. 11 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7, et n. 15 l. 18 ibi.—Et quando pro delicto commissio consilio detur pœna mortis, n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 51 part. 6.

CONSILIARIUM Regis ubi sedere debeant, n. 9 l. 5 tit. 9 part. 2.—Et ubi sedeant consilarii Papæ, ibidem.—Consilarii assimilantur oculo, n. 5 l. 5 tit. 9 part. 2.—Principum quid primò illis consulere debeant, n. 21 l. 14 tit. 15 part. 2.—Regum non solum tenentur verbo consulere Regem, sed opere insistere, ne quid mali faciat,